

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.38.075/2019/3.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A mintaper tárgya: oktatási ügyben hozott közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 12.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. november 7-én kelt 46.K.32.267/2018/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 46.K.32.267/2018/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a 2013. május 6-án kelt TKV/4399-16/2013. ügyiratszámú határozatában a felperes „Dudás Gabriella - Hetényiné Kulcsár Mária

- Machónné Tatár Rita - Sós Mária: Sokszínű Matematika 5. - gyakorló 1. kötet" című, MS-2265U kiadói kódú kiadványát 2018. augusztus 31-ig tankönyvvé nyilvánította.

- [2] A felperes 2018. május 2-án a fenti kiadvány tankönyvvé nyilvánításának meghosszabbítása iránt nyújtott be kérelmet az alperesnél, amely azt a 2018. május 7-én kelt TKV/3403-2/2018. ügyiratszámú végzésében visszautasította. Az indokolás szerint a 2014. január 1-jén hatályba lépett, a nemzeti köznevelés tankönyvellátásáról szóló 2013. évi CCXXXII. törvény (a továbbiakban: Ntt.) 1. § (4) bekezdése meghatározza a tankönyvellátás szereplőit. Főszabályként csak az Ntt.-ben meghatározott módon és szereplők által lehet részt venni a tankönyvellátásban. Az Ntt. 7. § (2) bekezdése kivételként határozza meg azt az esetet, amikor az állami tankönyvfejlesztésért és kiadásért felelős szervtől eltérő szereplő is be tudja adni kérelmét. Mivel a felperes nem állami tankönyvfejlesztésért és kiadásért felelős szerv, és az Emberi Erőforrások Minisztériuma nyilvános felhívást sem tett közzé, amelyre más szervezetek is benyújthatnák kiadványaikat, a tankönyvek engedélyének meghosszabbítására nincs lehetőség. A kérelem tárgyává tett tankönyv forgalmazására az Ntt. 7. § (4) bekezdése alapján a tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Tpr.) szerinti engedélyben foglalt határidőig van lehetőség. Ezt követően az Ntt. hatálya alatt kizárólag az ott meghatározott szervezetek, az abban írt rendnek megfelelően jogosultak a kérelem benyújtására.

A kereseti kérelem

- [3] A felperes keresettel támadta az alperes végzését kérve annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Álláspontja szerint kérelme a tankönyvvé, pedagóguskönyvvé nyilvánítás, a tankönyvtámogatás, valamint az iskolai tankönyvellátás rendjéről szóló 17/2014. (III.12.) EMMI rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 16. §-án alapul. Az Ntt. sem anyagi, sem eljárásjogi rendelkezést nem tartalmaz a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítása jogintézményére vonatkozóan. A társaságot az Ntt. attól fosztotta meg, hogy újabb tankönyvvé nyilvánítási kérelmet nyújtson meg, attól nem, hogy a korábban tankönyvvé nyilvánított kiadványai vonatkozásában meghosszabbítási kérelmet terjesszen elő. Egyik vonatkozó jogszabály sem tiltja a korábbi törvény hatálya alatt kiadott tankönyv engedélyének meghosszabbítását, és az egyéb körülményeiben sem állt be olyan változás, amely a korábbi tankönyvvé nyilvánítási eljárást meghaladottá tenné, ezért, a lényegében indokolás nélküli visszautasítás jogszabálysértő. Az alperes az Ntt. és a Rendelet szabályait tévesen értelmezte.

Az elsőfokú ítélet

[4] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította.

Osztotta alperes azon álláspontját, hogy az Ntt. 1. § (1) bekezdése egy állami feladatmeghatározást ad, abban konkrét személyek nem kerülnek nevesítésre, így a Rendelet hivatkozott szabálya e tekintetben pontatlan. A törvény tényleges személyi hatálya az Ntt. 1. § (2)-(4) bekezdésében nyert szabályozást, ezért a bíróság véleménye szerint az alperes helytállóan értelmezte az Ntt. 1. § (4) bekezdését, megalapozottan állapította meg, hogy a tankönyvellátás ezen főszabályként meghatározott szereplői közé nem sorolható be a felperes. A Rendelet személyi hatálya önmagában nem, csak az Ntt. rendelkezéseivel összhangban értelmezhető.

[5] A magánkiadók tankönyvellátásba történő bevonása az Ntt. 7. § (2) bekezdésére figyelemmel kivételes esetben történhet, amikor az 1. § (4) bekezdésében meghatározottak alapján a tankönyvellátás előre láthatóan nem biztosítható megfelelő színvonalon. Ekkor a miniszter tankönyvvé nyilvánítási eljárásban nyilvános felhívást tesz közzé.

A bíróság a fentiekre alapítottnan elsődlegesen megállapította, hogy az ügyfél jogállása a felperest az Ntt. 1. §-a és a Rendelet 1. §-a alapján nem illette meg.

[6] A bíróság hangsúlyozta, a felperes állításával szemben az Ntt. 7. § (4) bekezdése kettős korlátot, egy objektív és egy szubjektív határidőt határoz meg. A szubjektív határidő szerint a Tpr. hatálya alatt engedélyezett tankönyvek legfeljebb addig forgalmazhatók, amíg tantárgyanként legfeljebb kettő, már az Ntt. szerint engedélyezett tankönyv nem szerepel a tankönyvjegyzékben. Ettől eltérően a Tpr. szerint engedélyezett tankönyvek csak az eredeti engedélyben szereplő határidő lejártáig forgalmazhatók.

[7] A bíróság megítélése szerint az Ntt. olyan zárt logikai rendszert alkot, amelyből egyértelműen levonható az a következtetés, hogy annak hatályba lépését követően a személyi hatálya alá nem tartozó kiadók tankönyvvé nyilvánítás iránti új engedélyt nem nyújthatnak be, és a Tpr. hatálya alatt engedélyezett tankönyveiket legkésőbb a korábbi engedélyben szereplő objektív határidő lejártáig forgalmazhatják. Nincs jogszabályi lehetőség arra, hogy a magánkiadók az engedély meghosszabbítása iránti kérelmet terjesszenek elő.

[8] A Rendelet az Ntt. 5. §-ában foglalt felhatalmazás alapján kiadott, az Ntt.-hez kapcsolódó végrehajtási jogszabály, ennek hatálya - figyelemmel az Ntt. rendelkezéseire is - a felperesre nem terjed ki. A Rendelet 16. §-a kizárólag az Ntt. hatálya alatt kiadott engedélyek meghosszabbítására vonatkozik, arra a felperes, mint a Tpr. hatálya alatt kiadott engedélyek jogosultja jogot nem alapíthat. A Rendelet 16. §-ára figyelemmel a felperes kérelmét érdemben nem lehet elbírálni.

[9] A bíróság szerint az alperes indokolási kötelezettségének eleget tett, végzése tartalmazza a döntése alapjául szolgáló tényeket és a szükséges jogszabályi hivatkozásokat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak az alperesi végzésre is kiterjedő hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezése iránt.
- [11] Kifejtette, az Ntt. a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítását önálló jogintézményként nem szabályozza, erről nem rendelkeznek az Ntt. felhatalmazó rendelkezései sem. A Rendelet 8., 13., 16., 17. és 22. §-a határoznak meg rendelkezéseket a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbításával kapcsolatban. Az Ntt. 1. § (1) bekezdése és a Rendelet 1. § (1) bekezdése alapján a felperesre a Rendelet hatálya kiterjed, figyelemmel az Ntt. 7. § (2) bekezdésére is, így a társaság az iskolai tankönyvellátásban közreműködhet.
- [12] A felperes hangsúlyozta, az Ntt. 7. § (4) bekezdésének helyes értelmezése az, hogy - tekintettel az Ntt. 3. § (1), (11) bekezdéseire is - ez a jogszabályhely nem gördít akadályt a meghosszabbítás elé.
- A Rendelet 16. § (2) bekezdéséből következően a „tankönyvvé nyilvánítás” alatt a „tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítása” is értendő. Az Ntt. 7. § (4) bekezdésében felhívott, az „... engedélyben meghatározott időtartamig” fordulat alatt a kérelmet az Ntt.-ben és a Rendeletben felhívott további ágazati, szakmai feltételeknek való megfelelése esetén, a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítása tárgyában kiadott aktusban rögzített meghosszabbított időtartamot kell érteni. Az alapengedélybe beépül a meghosszabbítás tárgyában hozott hatósági aktusban rögzített időtartam.
- [13] A felperes előadta, az alperes maga sem vitatta, hogy az Ntt. 1. § (1) bekezdésének személyi hatálya a társaságra kiterjed. A tankönyvvé nyilvánítás tárgyában hozott engedély a hosszabbításra vonatkozó aktussal együtt oszthatatlan engedélyt képez. A felperes a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítására vonatkozó közigazgatási eljárás ügyfelének tekintendő az Ntt. 1. § (1), 3. § (2) bekezdés és 7. §-a szerint.
- A felperesi hosszabbítási kérelem a Rendelet 16. §-a alapján vizsgálendő. Utóbbi jogszabályhely (1) bekezdésére figyelemmel a tankönyvvé nyilvánítás legfeljebb három alkalommal meghosszabbítható, a felperest ezen szerzett jogától nem lehet megfosztani. Az érintett felperesi tankönyv teljes egészében változatlan, ezért a tankönyvi engedély is változatlan, a Rendelet 13. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tankönyvvé nyilvánítás nem szűnhet meg.
- [14] A felperes utalt arra, hogy a korábban magánkiadók által engedélyezett kiadványok engedélyeit az alperes a jogutód EKE OFI kérelmére meghosszabbította.
- [15] Összességében a felperes szerint a jogerős ítélet megalapozatlan, érdemben nem felel meg a jogszabályi előírásoknak és az irányadó jogszabályok téves értelmezésével került meghozatalra. Az ítélet sérti az Ntt. 1. § (1), (2), (3), (4), 3. § (11) bekezdéseit, 5. §-

át, 7. § (2), (4) bekezdéseit; a Rendelet 1. § (1), 13. § (1), 16. § (1) bekezdéseit, 40. § (1) bekezdését, valamint az Ntt. egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról, valamint a tankönyvellátásban közreműködők kijelöléséről szóló 501/2013. (XII.29.) Korm. rendelet 1. §-át.

- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta. Kiemelte, a Rendelet nem bővítheti ki az Ntt. személyi hatályát, az Ntt. 1. § (1) bekezdése nem személyi hatályt, hanem feladatot jelöl ki. Az Ntt. 7. § (4) bekezdése átmeneti rendelkezéseket tartalmaz a Tpr. hatályon kívül helyezésével lezárt jogviszonyok körében oly módon, hogy az abban írt objektív határidővel véglegesen lezárja ezeket a jogviszonyokat. Valótlanul állította a felperes, hogy az alperes szerint a társaság az Ntt. 1. § (1) bekezdésére figyelemmel jogalanynak tekinthető.
- [17] A Kúria a Kfv.VI.37.050/2019/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásával befogadta.
- [18] A Kúria a Kfv.VI.37.050/2019/5. számú végzésében a felülvizsgálati eljárást a Kfv.VI.38.315/2018. számú ügyben folyó mintaper elbírálásáig felfüggesztette, majd a Kfv.VI.38.075/2019/2. számú végzésében elrendelte az eljárás folytatását a mintaper befejezésére tekintettel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [20] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.
- [21] A Kp. 33. § (2) bekezdése alapján a bíróság a felfüggesztett eljárásokat a mintaper eredménye szerint, tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha azt állapítja meg, hogy azok a mintapertől sem jogi, sem ténybeli szempontból nem különböznek. A mintaper bizonyítási eredményének felhasználása nem akadály a további bizonyítás elrendelésének.
- [22] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa - mivel az előtte elfekvő ügy a Kfv.VI.38.315/2018/10. számú ítélettel lezárt mintapertől sem jogi, sem ténybeli szempontból nem különbözik - eljárását a mintaper eredménye szerint folytatta le.
- [23] A Kúria utal arra, hogy a Kúria másik tanácsa Kfv.III.37.043/2019/9. számú végzésében megállapította, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) hatálybalépését követően sem törvényi, sem kormányrendeleti szinten a tankönyvvé nyilvánítási eljárásokban nem került kijelölésre másodfokú, a fellebbezés elbírálására jogosult

hatóság, a miniszter másodfokú hatásköre egyetlen jogszabályból sem levezethető.

- [24] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa tényként kezeli a másik tanács fenti végzésében foglaltakat, amelyből az következik, hogy az alperes jogszerűen járt el, amikor a keresettel támadott végzésében rögzítette, hogy döntése ellen közigazgatási per indítható.
- [25] A pert nem a Kp. egyszerűsített perre vonatkozó szabályai szerint, hanem az általános rendelkezések alkalmazásával kellett elbírálni. Az alperes végzése ugyanis nem minősül járulékos közigazgatási cselekménynek, mert az a felperes kérelmére indult eljárást lezárta. Ezért a Kp. 124. § (2) bekezdés c) pontja nem alkalmazható, így nem volt alap egyszerűsített per lefolytatására.
- [26] A Kúria nézete szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság az Ntt. preambuluma, általános és részletes indokolásának elemzésével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a jogalkotó szándéka egy, addig piaci elveken működő rendszernek az állami felelősségvállalás elve alapján működő rendszerrel történő felváltása volt.
- [27] Az Ntt. 1. §-a az általános rendelkezéseket, a 2. §-a az állami tankönyvellátásban közreműködő szervezeteket, a 3. §-a a tankönyvvé nyilvánítási eljárást, a tankönyvjegyzéket, a tankönyvrendelést és a tankönyvellátás alapvető szabályait, a 4. §-a az állami pénzügyi felelősségvállalás szabályait, míg az 5-7. §-ai a záró rendelkezéseket tartalmazzák
- A Rendelet megalkotására az Ntt. 5. § (3) és (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján került sor. Annak 13-15. §-ai a tankönyvvé, pedagógus-kézikönyvvé nyilvánítás megszűnését, megszüntetését, míg 15. §-a a tankönyvvé, pedagógus-kézikönyvvé nyilvánítás meghosszabbítását szabályozza.
- [28] Az Ntt. 1. § (1) bekezdése határozza meg, hogy rendelkezéseit Magyarország területén mely iskolákban kell alkalmazni, ezek közé tartoznak az általános iskolák. Az 1. § (2) bekezdése szerint a köznevelés tankönyvellátásának és a pedagóguskézikönyv-ellátásának a megszervezése állami feladat. Az 1. § (3) bekezdése értelmében a tankönyvellátás és a pedagóguskézikönyv-ellátás rendszerének működtetéséért az oktatásért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) felelős. Az 1. § (4) bekezdése alapján az állam az (1) bekezdésben meghatározott feladatot - a Kormány rendeletében meghatározott testület közreműködésével - a) az állami tankönyvfejlesztésért és kiadásért felelős szerv működtetésével, továbbá b) a miniszter által kiírt tankönyvfejlesztési pályázat eredményeinek hasznosításával, c) a miniszter által kezdeményezett kísérleti tankönyvfejlesztés eredményeinek a köznevelésben történő hasznosításával látja el.
- [29] A Kúria hangsúlyozza, az Ntt. 1. § (1) bekezdése egyfelől a jogszabály területi hatályát rögzíti, másfelől egy feladat kiosztást tartalmaz. Az alperes és az elsőfokú bíróság jogszabálysértéstől mentesen állapították meg, hogy az Ntt. 1. § (2), (3), (4) bekezdései az 1. § (1) bekezdésében rögzítette

feladat elvégzésére jogosult, egyben köteles szerveket sorolják fel, vagyis megjelölik az Ntt. személyi hatályát.

A felperes nem tartozik az Ntt. 1. § (2)-(4) bekezdéseiben meghatározott tankönyvpiaci szereplők közé.

A felperesi előadással szemben az alperes soha nem állította, hogy az Ntt. 1. § (1) bekezdése a társaságra kiterjed.

[30] Az Ntt. 7. § (2) bekezdése kimondja, ha az 1. § (4) bekezdésében meghatározottak alapján a tankönyvellátás előre láthatóan nem biztosítható megfelelő színvonalon, valamely iskolai évfolyam, műveltségi terület, tantárgy vonatkozásában a miniszter a tankönyvvé nyilvánítási eljárásban a Kormány által rendeletben kijelölt testület véleményének kikérésével köznevelési célú a tankönyvfejlesztésre nyilvános felhívást tesz közzé. A nyilvános felhívás eredményeképpen elkészített könyveket - kérelemre, az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott, a tankönyvvé nyilvánításra vonatkozó tartalmi és formai követelmények teljesülése esetén - az alperes neve tankönyvvé nyilvánítja.

[31] A felülvizsgálati bíróság rámutat, az Ntt. 1. § (2)-(4) bekezdéseiben nem szereplő szervezet - így a felperes is - kizárólag az Ntt. 7. § (2) bekezdésében foglaltak szerint vehet részt a tankönyvellátásban, vagyis amennyiben a miniszter az adott iskolai évfolyam, műveltségi terület és tantárgy vonatkozásában a tankönyvfejlesztésre nyilvános felhívást tesz közzé és az arra benyújtott könyvet az alperes neve tankönyvvé nyilvánítja. Jelen esetben - a felperes által sem vitatottan - a miniszter nyilvános felhívást nem tett közzé, ezért a fentiekre figyelemmel a felperes sem az Ntt. 1. §-a, sem 7. § (4) bekezdése alapján nem működhet közre a tankönyvellátásban.

[32] Az Ntt. 7. § (4) bekezdése értelmében e törvény hatályába lépése nem érinti a Tpr., valamint annak végrehajtási rendelete alapján lefolytatott tankönyvvé nyilvánítás érvényességét. A Tpr. alapján tankönyvvé nyilvánított és a tankönyvjegyzékre felvett tankönyvek a 3. § (11) bekezdésében meghatározott feltétel teljesüléséig, de legfeljebb az engedélyben meghatározott időtartamig tankönyvként forgalmazható. E tankönyvek tekintetében a 3. § (4) bekezdésében foglalt korlátozás nem alkalmazható. A 3. § (11) bekezdése rögzíti, az iskolai tankönyvjegyzékről a Nat. szerinti kerettantervi tantárgyhoz, a szakképzési kerettantervi tantárgyhoz, a tanított modulhoz, témakörhöz, az (1) bekezdés szerint fejlesztett tankönyvvé nyilvánított könyvek közül választ.

[33] Az Ntt. 7. § (4) bekezdése egyértelműen meghatározza a Tpr. alapján tankönyvvé nyilvánított tankönyvek akkénti felhasználásának határidejét, amely legfeljebb az engedélyben meghatározott időtartamig terjedhet. A korábban írtaknak megfelelően a felperes eljárással érintett tankönyvét az alperes 2018. augusztus 31-ig nyilvánította tankönyvvé, ezért az csak addig volt forgalmazható tankönyvként.

[34] A felülvizsgálati bíróság nem ért egyet a felperes azon

érvelésével, hogy az Ntt. 7. § (4) bekezdése nem gördít akadályt a Tpr. alapján tankönyvvé nyilvánított kiadványok tankönyvvé nyilvánításának meghosszabbítása elé. Ez a jogszabályhely a kifejtetteknek megfelelően egyértelmű és kógens rendelkezést tartalmaz, amikor a Tpr. alapján tankönyvvé nyilvánított kiadványok tankönyvként való forgalmazhatóságát legfeljebb az engedélyben meghatározott időtartamig engedélyezi. Ez azt jelenti, hogy nincs jogszabályi lehetőség a Tpr. alapulvételével kiadott engedélyek meghosszabbítására. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Tpr. szerinti engedély meghosszabbítása iránti kérelem benyújtását a jogalkotói szándék és az Ntt. normaszövege határozottan kizárja.

- [35] A Rendelet 1. § (1) bekezdése alapján a Rendelet hatálya kiterjed az Ntt. 1. § (1) bekezdésében meghatározott természetes és jogi személyekre. Az 1. § (2) bekezdése kimondja, könyvet az Ntt.-ben és az e rendeletben meghatározott részletes szabályok szerint lehet tankönyvvé, pedagógus-kézikönyvvé nyilvánítani.

A Rendelet 16. § (1) bekezdése értelmében a tankönyvvé, pedagógus-kézikönyvvé nyilvánítás legfeljebb három alkalommal meghosszabbítható. Az e rendeletben foglaltakat a tankönyvvé, pedagógus-kézikönyvvé nyilvánítás meghosszabbítása során azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az eljárást a tankönyvvé, pedagógus-kézikönyvvé nyilvánítás határidejének lejártát megelőző legalább százhusz nappal korábban kell kezdeményezni. A kérelemhez a tankönyvet, pedagógus-kézikönyvet egy példányban kell megküldeni a hivatalnak.

- [36] A Kúria hangsúlyozza, a Rendelet hatálya - főszabály szerint - nem terjed ki a felperesre, figyelemmel annak 1. § (1) bekezdésére, amely visszautal az Ntt. 1. §-ára. A közigazgatási bíróság ítélete 8. oldal hatodik és hetedik bekezdésében helyesen fejtette ki, hogy egyfelől a Rendelet hatálya nem vonatkozik a felperesre, másfelől az Ntt. és a Rendelet együttes értelmezésével az állapítható meg, hogy utóbbi 16. §-a kizárólag az Ntt. hatálya alatt kiadott engedélyek meghosszabbítására vonatkozik, arra a felperes, mint a Tpr. hatálya alatt kiadott engedélyek jogosultja jogot nem alapíthat.

- [37] Az Ntt. és a Rendelet keretei között nem értelmezhető az a felperesi álláspont, hogy az Ntt. 7. § (4) bekezdésében felhívott „... engedélyben meghatározott időtartamig” fordulat alatt a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítása tárgyában kiadott aktusban rögzített meghosszabbított időtartamot kell érteni. Ugyanis a korábban kifejtetteknek megfelelően még a Tpr. alapján tankönyvvé nyilvánított kiadványok tankönyvvé nyilvánításának meghosszabbítása fogalmilag kizárt.

- [38] A Rendelet 40. § a) és b) pontjai szerint az adott tanévre vonatkozó tankönyvjegyzékre legfeljebb a tankönyvvé nyilvánítási engedélyben meghatározott időtartamra, az Ntt. 3. § (11) bekezdésében foglalt feltétel teljesüléséig át kell venni a kiadó kérésére azokat a tankönyveket, amelyeket a Tpr. alapján tankönyvvé

nyilvánítottak és Ntt. hatályba lépését megelőzően tankönyvjegyzékbe vettek, feltéve, ha a tankönyv megfelel az adott tanévre vonatkozó árkorlátnak, valamint a kiadó az adott tanévi tankönyvjegyzékre vételhez szükséges igazgatási szolgáltatási díjat megfizette.

- [39] A Kúria rámutat, a Rendelet 40. §-a is alátámasztja a fent leírtakat, mert a Tpr. szerint tankönyvvé nyilvánított és az Ntt. hatálybalépését megelőzően tankönyvjegyzékbe vett kiadványokat – egyéb feltételek fennállása esetén – legfeljebb a tankönyvvé nyilvánítási engedélyben meghatározott időtartamra engedi átvenni az adott tanévre vonatkozó tankönyvjegyzékre. Kizárólag ez a jogszabályhely vonatkozik a Rendeletben a Tpr. alapján tankönyvvé nyilvánított kiadványokra, mégpedig az Ntt.-nek megfelelő szabályozási tartalommal.
- [40] Az EKE OFI ügyeiben született határozatok bírósági felülvizsgálata nem képezi jelen per tárgyát. Az EKE OFI az Ntt. személyi hatálya alá tartozik, így jogosult volt a beolvadó két korábbi magánkiadó engedélyének meghosszabbítását kezdeményezni.
- [41] Az alperes a felperes kérelmét az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnan jogszerűen utasította vissza, mert az a beadványból és az irányadó jogszabályhelyek összevetéséből kitűnően nyilvánvalóan nem jogosulttól származik.
- [42] A Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdésére tekintettel a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [44] A pervesztes felperes köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 82. § (3) bekezdése alapján.
- [45] A felperes köteles megfizetni az állam javára az illetékes illetékhivatal külön felhívására a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket, amelynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.
- [46] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. november 20.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő